

אםפתיה ומיציניות

קשר חזותי ותוכני בין העבודות, לא דחוס מודָרָן. אבל בהחלט בונה הקשור – בין תצלומים המתעדים את המיצג של נונֶה וונֶה ביקופט, אמנית אמריקאית עולית, לבין תצלומים המתעדים את המיצג של האמן הסיני זאנג הואה, בין נוקרט המבש של נאן גולדין לבין זו של ממשيتها העזירה, אמי שטיינר, התלויה לידה.

קולה של מאירקו מורי, אמנית יפאנית הור כה להציגו מסחרת, בוקע מעבודת הוידיאו ועוטף את חלל התצוגה. יש לה קול מוגע, יפהפה, נקי, כמו עבורותיה שבולטות ביופי החוויתי שלחן ובמושלמות טכנולוגית. לצד עבודות הוידיאו מוצגים אובייקטים גדולים של מורי, מעין פרח שמנעו על ידי אנרגיות המשמש שבאה מבחן, תצלום ענק – הרפה של פירם מתור סרט הוידיאו – שכלווא בין שתי

האפסן זירוזן סכג, סגן יי'ד ווערת תערוכות ורכישות במוזיאון תל אביב והבעלים של חברת כה ואדם אראדרס, מציג בתערוכה "חיפה", שתפתחה במוזיאון ביום שלישי, את העבודות החורשות שרכש בשנה האחרונה. בנובמבר 1999 מכר סכג את אוסף האמנית הבינלאומית שברשרתו במכירת פומבית של קריטיסטים בניו יורק, עקב בעיות משפטי. מאו הוא קנה וקנה עשרות עבודות של אמניות ישראליות וביעיר ביגלאר מית, מהמחצית השנייה של שנות ה-90.

התערוכה ממוקמת באגף החדר של המוזיאון וככלות 88 עבודות, רובן תצלומים ומיצבים וידיאו, של 30 אמנים עצשיים מהארץ ומהעיר גם. כל העבודות מדרכות את האופנה האחורונה באמנות העכשוית, את הלוק הנכון, והתרומות על ידי השמות הנוציאים ביותר – אנדראס גוד-

תצלום של נאן גולדין, אוסף דורון סכג, מוזיאון ת"א

זוכיות ענק ושוקל 1,000 ק"ג. ובמים מהתצלומים בתערוכה שייכים לאוטו קו ריאלייט, על גבול המיציניות, שעוסק בUMB האנושי, ובעיקר בעלבוי החיים. חלק מהם מבט אמפתיה וישיון כמו זה של נאן גולדין או של רוברט מלוי, אמן צעד שמציג את אמו הזונה בעבודות וידיאו (עבדה שהוצאה בעבר בתערוכה שאזודה תמי כץ פרימן בסדר נאות האמנים) וחלק מבט מנצל ומכיעים כמו זה של בוריס מיכאלוב (שתצלומיו הוצגו לאזמנן בגלריה רביבرت בתל אביב), המציג את עלרבי החיים במלוא עלייבותם. הילה לולו לין מיר גזת בתערוכה בסודיה בעבודות מצוינות העוסקת בנשיות ובמיניות. כמו כן מוצגת בתערוכה העבדה המזונית "שאריות נערומים", שעשויה מפסולת שייצרו זוג האמנים טים נובל וסו ובסטר, מיצב חדש של פיפילוטי ריסט, אמנית וידיאו עכשוית מענינית, סודית בעבודות של ולפונג טילמנס ועוד.

בעוד בחודשים מתעדר סכג לפתח חלל חדש מעל הגלריה של אלון שגב בע"מ (שאלול המלך 23, תל אביב), שבו יאוחסן חלק גדול מ动员 החברה, יוצגו בו עבודות מתחפלות מהאוסף.

דינה גילדמן

קי, מאירקו מורי, רינקה דקסטרה, ולפונג טילמנס, תומאס שטודט, נאן גולדין, פיפילוטי ריסט. כל אלה מככבים בכל קלטוג מקורה של סותביס או קריטיסטים ומחיצים מכל מגוון אמנות עכשווי. הם מייצרים אמנויות שנוצרות על מודאות, גלריות ואספנאים, ולא מצלחים ליריד מספיק עבודות כדי לעמוד בבקשתם. סכג, שהיה בעבר אספן אמנויות לא מוכר מהמודר התיכון, הנperf לאספן של גלריות מוכנות למchodר לו עבודות. הוא אמן לא ממוקם בראש רישימת המכובדים – שם נמצאים מוזיאונים חשובים ואספנאים בעלי שם שתורם לזרומה של האמן – אבל הוא שם, וזה מה שהוא. "בעבר יכולנו לרכוש עבודות כאלה רק בנסיבות פומביות", מספרת אליה לוריא, אוזצת האוסף של הברה אראדרס ואוזצת התערוכה. "בשנים האחרונות, ובעיקר מאו המכודה בקריטיסטים, נperf סכג לאחד האספנאים שהגלריות מכירות ומוכרות להם עבודות".

חולל התערוכה מודשים. הדבר הבהיר בו בירדר הוא תחושת הביקון, המקצועיות והגמרה המושלם. מכשירים חרישים ביותר, סאנדי מציזי, תליה מורות וישראל החלל מכבר את העבודות, וההחלטה איך למקם אותן נראית נכונה. זו אמנים לא תערוכת נושא, אבל יש